

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 794.

Spm. nr. S 796

Til *forsvarsministeren* (6/3 86) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil ministeren benægte, at der i øjeblikket med dansk godkendelse deployeres B 61-atombomber i medfør af Montebellobeslutningen?«

Begrundelse

Ministeren har ofte hævdet, at der ikke på Montebelloforsvarsministermødet (Ottawa 1983) blev truffet konkret bindende beslutninger om udstationering af nye kortdistanceatomvåben i Vesteruropa. USA har imidlertid aldrig ladet sig anfægte af ministerens forsøg på at lægge røgslør ud, og USA fortsætter derfor uanfægtet produktionen af de nye atomartillerigranater, som skal udstationeres i Vesteuropa.

Det fremgår endvidere af den amerikanske atomvåbenekspert og regeringsrepræsentant dr. Wagners vidneudsagn til Senatet den 13. marts 1985, at USAs regering i øjeblikket er i gang med et udstationeringsprogram omfattende ikke alene mellemdistanceatomvåben, men også kortdistanceatomvåbenet B 61 (en flybombe indeholdende en atomsprængladning på fra ca. 100 kiloton til brug fra luften mod mål i Centraleuropa).

Det fremgår af Wagners udtalelser, at udstationeringen af denne flybombe er en del af forudsætningen for gennemførelsen af den i Montebello besluttede tilbagetrækning af gamle atomvåben (offentligheden blev orienteret om tilbagetrækningen af de gamle atomvåben, men ikke om, at ministrene samtidig »identificerede« en række nye og moderniserede våben til deployering i Vesteuropa, herunder altså fortsættelsen af et program for deployering af B 61-bomben).

Dr. Wagners udsagn til Senatet lyder ordret:

»The recommended reductions assume that a limited number of (deleted) would be deployed, and that ongoing deployment programs (F 16 and Tornado Aircraft, B 61 bombs, and Pershing II and GLCM) would continue.« (Senathøringen sp. 3949). (»De

foreslåede reduktioner er baseret på en forudsætning om, at et begrænset antal (udeladt) deployeres, og at igangværende deployeringsprogrammer (F 16 og Tornado-fly, B 61-bomber, Pershing II og GLCM) vil fortsætte.«)

Svar (17/3 86):

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 794.

Spm. nr. S 797

Til *forsvarsministeren* (6/3 86) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil ministeren benægte, at forudsætningen for udstationeringen af de nye kortdistanceatomvåben, som ministeren identificerede på Montebellomødet, er, at de konkrete skridt godkendes af NATO-ministrene?«

Begrundelse

Under folketingets debat den 13. november 1985 om kortdistanceatomvåbnene (en debat, der som bekendt endte med en god dagsorden) oplyste ministeren, at spørgsmålet om udstationering af nye eller moderniserede kortdistanceatomvåben i Vesteuropa ville være en sag mellem USA og modtagerlandet:

»Der vil således blive tale om en række nationale afgørelser vedrørende udformningen af de pågældende landes eget forsvar, ikke nogen fælles alliancebeslutning.« (Forhandlingerne sp. 2156).

Og senere understregede ministeren dette igen:

»... afgørelsen om såvel indholdet af de konkrete reduktioner som arten af forbedringer træffes nationalt og individuelt af de lande, der har atomvåben i deres forsvar, ikke af alliancen som sådan.« (Forhandlingerne sp. 2157).

Der har efter alt at dømme her været tale om ønsketænkning fra ministerens side ud fra ønsket om, at kunne NATO holdes udenfor, så kunne ministeren undgå at placere en ny fodnote i kommende communiqueer. Men naturligvis kan udstationeringen af de nye kortdistanceatomvåben ikke ske uden NATOs godkendelse. USA vil naturligvis kræve NATOs opbakning. At det er forudsætning